

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
אחד עשר

היכל
שלישי

מ א מ ר
בהעלותך את הנרות

תקס"ז

מכ"ק אדמו"ר הזקן

הרב רבי שניאור זלמן מליאדי

(בעל התניא והשו"ע)

זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

יוצא לאור בפעם הראשונה

על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים ושבע לבריאה

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' יוסף יצחק ע"ה

בהרה"ח הרה"ת ר' שלום שליט"א

איידלמאן

נלבי"ע עשי"ק פי נשא, י"ג סיון, ה'תשס"ו

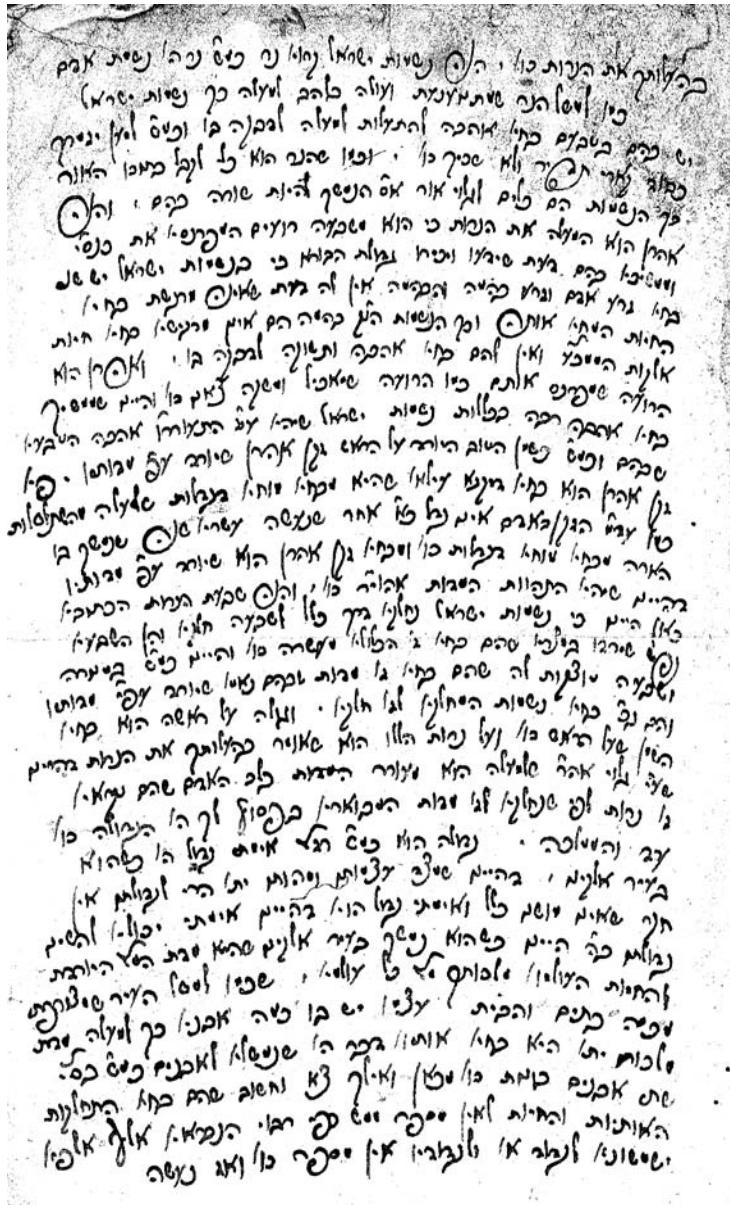
ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס על ידי

חברי ועד הנחות בלה"ק

מאמר בהעלותך את הנרות תקס"ז

פאקסימיליא מגוכתי"ק אדמו"ר הצ"צ - נדפס לעיל ע' ג.

פתח דבר

לקראת שבת פ' בהעלותך, הננו מוציאים לאור את המאמר „בהעלותך את הנרות“, מאת כ"ק אדמו"ר הזקן זצוקלה"ה נבג"מ ז"ע.

מאמר זה נדפס כאן בפעם הראשונה, מתוך גוכתי"ק אדמו"ר הצ"צ.

*

לתועלת הלומדים ומעיינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וציונים - נערכו ע"י הרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא והרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב.

מערכת „אוצר החסידים“

עש"ק פ' בהעלותך, ה'תשס"ז
ברוקלין, נ. י.

BEHA'ALOISCHO ES HANEIROS—5567

Copyright © 2007 by
"KEHOT" PUBLICATION SOCIETY
770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
Tel. (718) 774-4000 / Fax 774-2718

Order Department:
291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213
(718) 778-0226 / Fax 778-4148
www.kehotonline.com

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch, Inc.

All rights reserved.

Manufactured in the United States of America

העמקת הדעת, כי הדעת הוא המחבר אותם, וע"כ נק' כל בשמים ובארץ דאחיד בשמי' כו', כלומר שהוא המחבר רוחניות וגשמיות, כי בו וע"י דוקא יהי' המשכת גלוי אלקות בכל עולם כו', ולכך נק' כי כל, כלומר שהוא הכל, שהוא העיקר.

ואח"כ לך ה' הממלכה היא בחי' קבלת עמ"ש, שום³⁰ תשים עליך מלך, שהיא רק בחי' עול בלבד בלי טעם, וכמו למשל שמקבלים עליהם מלך ובוחרים אותו מן השרים, שמתחלה היו כולם בשוה, שרים ופרתמים, ובוחרים שר א' ומשימים אותו למלך, שזהו בלתי טעם רק בחי' עול בלבד, כי כשהוא מלך אז מה שמקבלים צייו זהו מצד הטעם שראוי לשמוע גזירת המלך, אבל מה שמקבלים אותו למלך זהו רק בבחי' עול בלי טעם, ולמעלה ג"כ צ"ל שום תשים עליך מלך, לפני התפלה שהיא בחי' התבוננות אהוי"ר צ"ל מתחלה קבלת עמ"ש והוא ענין לבישת הטלית * ז' מדות הללו הם הנק' ז' נרות, ועי"ז * אל מול פני המנרה יאירו כו' הענין כי מנורה הוא בחי' תורה אור שהיא למעלה מן המדות, כי המדות אע"פ שהם בבחי' העלא' לדבקה בו הן באהבה כו', עכ"ז הם בבחי' יש, יש³¹ מי שאוהב כו' אבל התורה היא בבחי' ביטול, ואשים³² דברי בפיך, שאינו בעצמו כלום, רק דבר ה' מלוכב בו, מתניתין³³ מלכתא, כמלך הגזור כו', ולפיכך נאמר על ב"ש ובה"ה, אלו³⁴ ואלו דברי אלקים חיים. אך הנה מתחלה צ"ל מקשיו³⁵ תיעשה המנורה כו' דהיינו בחי'³⁶ מבטשין כו'. והענין כי הנה המנורה היתה נעשית מעשת א' ע"י ההכאה³⁷ בקורנס והיינו באדם ג"כ שצ"ל בחי' אחדות וכמ"ש ברכנו³⁸ אבינו כולנו כאחד באור פניך כו', שלהיות ברכנו באור פניך הוא בחי' אור דתורה הוא ע"י שאנחנו כולנו כאחד, שאין האדם מתחלק מחברו לומר אני גדול ממנו כו', ולכך גם במ"ת כתיב ויחן³⁹ ישראל בלשון יחיד, וזהו ונפשי⁴⁰ כעפר לכל תהי' פתח לבי בתורתך, שע"י שנפשי כעפר בחי' ביטול ושפלות ולהיות עי"ז אחדות כולנו כאחד אז נעשה ממילא פתח לבי בתורתך כו' וד"ל.

א. זח"ב קטו, א. זח"ג רנו, סע"א. הנסמן במאמרי אדה"א ויקרא ח"ב ע' תשמב. (30) שום תשים עליך מלך: שופטים יז, טו. (* הכת"י קרוע וחסר תיבה אחת. (31) יש מי שאוהב: תו"א ויקהל (כהוספות) קיד, ד. ובכ"מ. (32) ואשים דברי בפיך: ישע"י נא, טז. (33) מתניתין מלכתא: ביצה כה, ב. (34) אלו ואלו דברי אלקים חיים: עירובין יג, ב. וש"נ. (35) מקשה תיעשה המנורה: תרומה כה, לא.

א. זח"ב קטו, א. זח"ג רנו, סע"א. הנסמן במאמרי אדה"א ויקרא ח"ב ע' תשמב. (30) שום תשים עליך מלך: שופטים יז, טו. (* הכת"י קרוע וחסר תיבה אחת. (31) יש מי שאוהב: תו"א ויקהל (כהוספות) קיד, ד. ובכ"מ. (32) ואשים דברי בפיך: ישע"י נא, טז. (33) מתניתין מלכתא: ביצה כה, ב. (34) אלו ואלו דברי אלקים חיים: עירובין יג, ב. וש"נ. (35) מקשה תיעשה המנורה: תרומה כה, לא.

(36) בחי' מבטשין: ראה זח"ג קסה, א. תניא פכ"ט. (37) ההכאה בקורנס: ראה רש"י תרומה שם. (38) ברכנו אבינו כולנו כאחד: בברכת, שים שלום" בתפלת העמידה. וראה תניא פל"ב. (39) ויחן ישראל בלשון יחיד: יתרו יט, ב. ראה מכילתא ופר"ש עה"פ. (40) ונפשי כעפר לכל תהי': נוסח ברכת אלקי נצור כו' (ברכות יז, א).

בהעלותך את הנרות כו', הנה נשמות ישראל קרוי' נר כמ"ש נר ה' נשמת אדם, כמו למשל הנה שמתנועעת ועולה בלהב למעלה כך נשמות ישראל יש בהם בטבעם בחי' אהבה להתעלות למעלה לדבקה בו וכמ"ש למען' יזמך כבוד קארי תדיר ולא שכיך כו'. וכמו שהנר הוא כלי לקבל בתוכו האור כך הנשמות הם כלים לגלוי אור א"ס הנמשך להיות שורה בהם.

והנה אהרן' הוא המעלה את הנרות כי הוא משבעה רועים המפרנסי' את כנסי' וממשיכי' בהם דעת שידעו ויכירו גדולת הבורא, כי בנשמות' ישראל יש שני בחי' זרע אדם וזרע בהמה, והבהמה אין לה דעת שאינה מרגשת בחי' החיות המחי' אותה, וכך הנשמות' הנק' בהמה הם אינן מרגישי' בחי' חיות אלקות הממכ"ע ואין להם בחי' אהבה ותשוקה לדבקה בו. ואהרן' הוא הרועה שמפרנס אותם, כמו הרועה שמאכיל ומשקה צאנו כו', והיינו שממשיך בחי' אהבה רבה בכללות נשמות ישראל שיהי' עי"ז התעוררו' אהבה הטבעי' שבהם וכמ"ש כשמזן' הטוב היורד על הראש זקן אהרן שיורד ע"פ מדותיו, פי' זקוני' אהרן הוא בחי' דיקנא עילא' שהיא מבחי' מוחי' דגדלות שלמעלה מהשתלשלות, כמו עד"מ הזקוני' באדם אינו גדל כ"א אחר שנעשה עשרי' שנה שנמשך בו הארה מבחי' מוחי' דגדלות כו', ומבחי' זקן אהרן הוא שיורד ע"פ מדותיו דהיינו שיהי' התהוות המדות אהוי"ר כו'. והנה שבעת הנרות הכתובי' כאן היינו כי נשמותי' ישראל

(1) בהעלותך את הנרות: מאמר זה הוא הנחת כ"ק אדמו"ר הצ"צ מש"פ בהעלותך תקס"ז. נמצא בגוכתי"ק אדמו"ר הצ"צ בכת"י 2057 עב, א. הנחת כ"ק אדמו"ר האמצעי (מגוכתי"ק 1196 מג, א) עם הגהות בגוכתי"ק כ"ק אדמו"ר הצ"צ (מש"פ בהעלותך תקס"ז) נדפס באוה"ת בהעלותך ע' שלב. וראה שם בהמ"מ. המאמר נזכר באוה"ת בהעלותך ע' שכג, ובאוה"ת פ' זכור ע' א'תשעזו.

(2) בהעלותך את הנרות: בהעלותך ח, ב. (3) נר ה' נשמת אדם: משלי כ, כו. וראה תניא רפי"ט. (4) למען יזמך כבוד קארי תדיר ולא שכיך: תהלים ל, יג. זח"א עז, ב. פו, ב. קעח, ב. זח"ב קמ, רע"א. (5) אהרן . . . משבעה רועים המפרנסי' את כנסי': ראה תיקונים לז"ח קד, א. תניא רפמ"ב. תו"א מקץ לב, ב. תו"ח וארא עז, ב. תצוה שנו, א. לקו"ש ח"כ ע' 643. חל"ח ע' 193. (6) בנשמות ישראל . . . זרע אדם וזרע בהמה: ירמי' לא, כו. לקו"ת בחוקותי מט, ג.

דרמ"צ פ, א. (7) הנשמות הנק' בהמה: ראה לקו"ת צו ז, ג: לגבי הנשמות שיתגלו לעתיד נק' ג"כ בהמות כדאיתא ברע"מ שיש נשמות בחי' בהמות כו' ע"ש. וראה תו"ח ויקהל תכה, ג. (8) ואהרן . . . שממשיך בחי' אהבה רבה: ראה בהמובא ע"ז בארוכה בס' הערכים – חב"ד כרך ב' ע' יד ואילך. (9) כשמן הטוב היורד על הראש: תהלים קלג, ב. ראה גם ביאוה"ז שמיני סד, ג. (10) זקן אהרן הוא בחי' דיקנא עילא': ראה זהר נשא קלב, ב. תו"א תצוה פב, ב. לקו"ת בהעלותך ל, ג. קרח נה, א. ועוד. (11) חזקן באדם . . . שנעשה עשרי' שנה . . . מוחי' דגדלות: ראה שו"ע אדה"ז סנ"ג, ס"א. פרע"ח שער חזרת העמידה פ"ו. ע"ח שער (כה) דרושי הצלם בסופו. לקו"ת אחרי כה, ד. מאמרי אדה"א ויקרא ב ע' תפח. (12) נשמות ישראל . . . לשבעה חלקי' . . . השבעי' נפש שירדו במצרים: עקב י, כב. וראה ג"כ תו"א לב, ב. מאמרי אדה"א במדבר ח"ג ע' תתפא ואילך. ובהנסמן שם.

נחלקי' דרך כלל לשבעה חלקי' והן השבעי' נפש שירדו במצרי' שהם בחי' ז' הכלולי' מעשרה כו', והיינו כמ"ש במנורה ושבעה¹³ מוצקות לה, שהם בחי' ז' מדות שבהם נאמר שירוד עפ"י מדותיו והם ג"כ בחי' נשמות המתחלקי' לז' חלקי'. וגולהי' על ראשה הוא בחי' השמן שעל הראש כו'.

ועל נרות הללו הוא שאומר בהעלותך את הנרות, דהיינו שע"י גלוי אה"ר שלמעלה הוא מעורר המדות בלב האדם שהם נקראי' ז' נרות, לפי שנחלקי' לז'¹⁴ מדות המבוארי' בפסוק לך ה' הגדולה כו' עד והממלכה. גדולה הוא כמ"ש רז"ל אימת¹⁵ גדול ה' כשהוא בעיר אלקינו, דהיינו שמצד עצמותו ומהותו ית' הרי לגדולתו¹⁶ אין חקר, שאינו מושג כלל, ואימתי גדול הוי' דהיינו אימתי יכולי' להשיג גדולתו ב"ה, היינו כשהוא נמשך בעיר אלקינו שהיא מדת המל' הירודת להחיות העולמות, מלכות¹⁸ מל' כל עולמים, שכמו למשל העיר שמצורפת מכמה בתים, והבית עצמו יש בו כמה אבנים, כך למעלה מדת מלכותו ית' היא בחי' אותיות דבר ה' שנמשלי' לאבנים כמ"ש בס"י¹⁹ שתי אבנים בונות כו' מכאן ואילך צא וחיוב, שהם בחי' התחלקות האותיות והחיות לאין מספר ממש כפי רבוי הנבראים, אלף²⁰ אלפים ישמשוני' לגדוד א' ולגדודיו אין מספר כו', ואז נעשה בחי' גדול הוי', שהוא בחי' השגת גדולתו ית' לנבראים, ועי"ז יהי' למטה התעוררות אהבה לדבקה בו. וז"ש רז"ל כ"מ שאתה מוצא גדולתו של הקדב"ה שם אתה מוצא ענותנותו, כי הגדולה עצמה היא הענוה, דהיינו כשנשפל ונמשך בבחי' מל' או יתכן עליו לומר גדול הוי', משא"כ כשהוא לעצמו כתי' ולגדולתו אין חקר כנ"ל, ומזה יתעורר למטה בחי' האהבה כנ"ל.

והגבורה היא מדת היראה, לעולם²² ירגיז אדם יצ"ט כו', כי באהבה בלבד אינו די, כי על²³ כל פשעים תכסה אהבה, כמו מי שאוהב לחבירו שמוחל לו על כל פשעיו ואינו רואה חוב עליו, וכך ג"כ מבחי' אהבה יוכל לימשך יניקה לחיצוני', כי אינו רואה חוב כו', אברהם²⁴ שיצא ממנו ישמעאל כו', אבל בשיתוף

(13) ושבעה מוצקות לה . . ז' מדות: ראה זכרי' ד, ב. וראה תר"א ויצא כג, ד. מקץ לד, ד. לקו"ת נשא כט, ב.

(14) וגולה על ראשה: זכרי' שם.

(15) לז' מדות . . לך ה' הגדולה: דה"א כט, יא. תר"א בראשית א, א. וישב כט, א. לקו"ת בהעלותך לו, ב. מטות פו, ב. ובכ"מ.

(16) אימתי גדול ה' כשהוא בעיר אלקינו: ראה זהר פקודי רלה, א. ויקרא ה, א. ז"ח תשא מד, א. חוקת נא, רע"ד.

(17) לגדולתו אין חקר: תהלים קמה, ג.

(18) מלכותך מל' כל עולמים: תהלים

קמה, יג.

(19) בס"י שתי אבנים בונות: פ"ד מ"ב.

(20) אלף אלפים ישמשוני' לגדוד א': דינאל ז, י.

(21) וז"ש רז"ל כ"מ שאתה מוצא גדולתו של הקדב"ה: מגילה לא, א. יל"ש תהלים רמו תשצד. וראה סה"מ היש"ת ע' 40. וש"נ.

(22) לעולם ירגיז אדם יצ"ט: ברכות ה, א.

(23) על כל פשעים תכסה אהבה: משלי י, יב.

(24) אברהם שיצא ממנו ישמעאל: ראה

פסחים נו, א. ויק"ר פל"ו, ה. ועוד.

היראה ירגיז אדם כו', היינו לדקדק על כל דרכיו ולשקול במאזני²⁵ צדק כל מעשיו, מה שחשב מחשבות אשר²⁶ לא לה' המה ודברי' בטיילי' לפי מה שידע האדם בנפשו, ויראה זו נמשכת ממדת הגבורה שלמעלה.

והת"ת הוא מדת הרחמי', כי הנה ע"י התבוננות בבחי' התפארות איך שהכל בטלי' לפניו, והאופנים והחיות ברעש גדול כו', וכולם מקדישי' וממליכי' שזהו בחי' תפארת והידור גדול, שמזה יתעורר רחמים רבים על נפשו למה ירדה כ"כ בסתר המדרגה בדילוג גדול מאד עד שלא ידע כלל ויבין גדולת הבורא ית', וכמו עד"מ הרחמנות על בן מלך שנתנוהו לבית המאסר, שרחמנות גדול עליו מאד מצד שהוא בעצמו מוגבה ומרום מאד, ועתה ירד ממדרגתו מאד מאד, או כמו הרחמנות על העשיר שנעשה עני כו', וכך כל נשמות ישראל²⁷ בני מלכים הם, דהיינו שטרם ירדתם בגוף היו נהנים מזיו והיו משיגים באלוקותו ית', ועתה הוא שנתרחקו מאד לפי שירדו ונתלבשו בגוף, ועי"ז יתעורר רחמי' רבים, ורחמים הללו הם נמשכים מבחי' ת"ת דהיינו ע"י התבוננות בתפארת העליון איך שההידור גדול מאד שהאופנים וחיות ברעש כו' כנ"ל. ושלש מדות אלה הם נצרכי' להיות בתפלה אהוי"ר ורחמים, ולכך כל הפסוקים שבתפלה מדברים מג' בחי' הללו, ויש פסוקים שמדברים מרחמנות, הושיעה ה', ברחמיך הרבים כו', וכן בכולן.

אך הנה זה אי"א להיות כ"א בעת התפלה שאז הוא מתבונן בגדולת ה' ויהי' מזה אהוי"ר והתפארו', אבל בכל היום שהוא הולך לעסקיו, העצה היעוצה הוא להיות בבחי' הנצח וההוד. כי הנה הנצח הוא בחי' הסכמה בלי טעם ושכל, וכמו מי שרוצה איזו רצון בלי טעם ושכל רק מצד שמתחלה הי' מתבונן ברצון זה בשכלו והוכשר הרצון מאד שראוי לרצות כן ונעשה בחי' הסכמה ע"ז, ואח"כ כשרוצה דבר זה אינו מתבונן בכל שעה ושעה בטעם של הרצון אלא שרוצה מחמת ההסכמה, וכך נשמות ישראל נשתבחו כ"י²⁸ עם קשה עורף הוא, שיש בהם מדת הנצח, שהוא בחי' הרצון לה' ית' בלי התבוננות רק מצד שבתפלה הי' מתבונן בגדולת ה' ונמשך מזה בחי' אהבה כי אליו יאתה, ואז אח"כ בכל היום נשאר ההסכמה בלי טעם ונק' נצח כו'. וההוד הוא בחי' הודי', מודים אנחנו כו', שהיא ג"כ יכולה להיות בלי טעם והתבוננות, כמו המודה לזולתו ואומר לו אע"פ שאיני מבין ומשיג הענין עכ"ז מודה אני שכך הוא האמת, ולמעלה ג"כ יכול להיות בבחי' הודי' מודי' אנחנו בבחי' ביטול אעפ"י שאינו מתבונן כו', ושני מדות אלו הם יכולי' להיות ג"כ בכל היום אחר התפלה.

כ"י כל בשמים ובארץ, דאחיד בשמי' ובארעא, היינו בחי' העמקת הדעת בהתבוננות שזהו העיקר, כי אי"א להיות המשכת המדות מן ההתבוננות בלתי

(25) במאזני צדק: ראה קדושים יט, לו. זח"א כו, ב. ועוד.

(26) אשר לא לה' המה: ראה תניא פ"ו י, (28) כי עם קשה עורף: תשא לד, ט.

(29) כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא

(27) ישראל בני מלכים הם: שבת סז, א. ובארעא: דברי הימים-א כט, יא. ראה זח"א לא,